

Nieuwsbrief

Zomer 2024

Een woensdag in ons Hospice

Het is vandaag zacht voorjaars weer. Onderweg naar het hospice zie ik verschillende kleuren tulpen uitbundig bloeien. Van diep roze tot wit. Aan de voet van hun steel ligt reeds een dun tapijt van gekleurde bloembladeren. Ook de gele Forsythia bloeit in veel tuinen. Scholieren fietsen in hun t shirt en lachen en roepen uitbundig. Het is voorjaar, de lente is in de lucht en de zomer komt er aan.

De tijd van nieuw leven. Zo schril in contrast met het leven van onze gasten binnen het hospice. Zij gaan in deze tijd het aardse leven loslaten. Voor ik de drempel van het hospice over stap hoor ik de vogels in de hospicetuin fluiten. Binnen, in het hospice, hangt altijd een serene sfeer, ook als het druk is met bezoek, en ook als er gelachen of gehuild wordt: de sfeer is fijn ontspannen.

Mijn dienstmaatje van vandaag is Carla. Samen horen we de overdracht van onze collega's Brigitte en Lucas aan, en we maken wat korte aantekeningen.

De laatste dagen van onze gasten

Tijdens de overdracht horen we dat twee van onze gasten een moeilijk besluit hebben

genomen. Morgen wordt bij een van onze gasten de palliatieve sedatie ingezet. Hiertoe is samen met de huisarts de beslissing genomen. Vele geliefden hebben reeds afscheid genomen. Meneer ligt nu in bed in onze hospice tuin. De boom filtert het zonlicht en valt op het gezicht van meneer. Als gevolg van zijn ziektebeeld houdt meneer veel vocht vast. Zelfs al zijn zijn ogen gesloten, je ziet ondanks het naderende einde een berusting. Met de hand van zijn partner in die van hem en geliefde familie rondom hem heen bedenkt ik dat als het mijn tijd is, ik het op deze manier voor mijzelf zou wensen.

Onze andere gast die na bijna twee maanden hospice heeft gekozen voor

euthanasie, waar een heel traject aan vooraf is gegaan, wil graag even naar de huiskamer met het bed.

Wij stellen haar voor om nog even naar buiten te gaan omdat het weer zo lekker is. Hierin stemt zij toe, mits één van ons bij haar blijft, daar het nu niet zo druk is, is dit mogelijk. Samen rijden we het bed door het hospice naar het terras.

Eerst zetten we het zuurstof over naar de mobiele concentrator, de pijnpomp op het bed leggen we los op het bed en we koppelen het bed los van het stroom. Buiten sluiten we het bed weer aan op het stroomnet. Mevrouw ligt heerlijk van het zonnetje te genieten.

[Lees meer op pagina 2](#)

Ze spreekt haar dankbaarheid uit naar alle lieve medewerkers binnen het hospice. Hoewel ze geen vergelijkingshuis heeft, zoals ze zelf zegt, dacht ze dat ons hospice het allerbeste moet zijn. Zij had zich geen betere plek kunnen wensen in haar laatste levensfase. Mevrouw is blij dat het einde nu in zicht is. Na zoveel jaren ziek zijn is het genoeg. Zij kijkt uit naar de verloren geliefdes die ze gaat weerzien. Er volgt een mooi gesprek. Regelmatig pakt mevrouw mijn hand of arm en laat hem daar liggen.

En wij mogen mee reizen

Ik ben mij altijd bewust van de intieme momenten en ben dankbaar dat ik hier mag zijn, zo dichtbij het einde van een leven. Ieder mens met zijn eigen verhaal en wij als verpleegkundigen, vrijwilligers en al die medewerkers binnen het hospice mogen een stukje meereizen tot de laatste stap. Want die allerlaatste stap, die moeten deze moedige mensen zelf zetten.

Ondertussen is een van onze andere nog lopende gasten door Carla naar een heerlijk

plekje in de zon gebracht. We verzorgen de was, voorzien mensen van drinken of helpen bij het een of ander. Familie van de gast die we eerder in zijn bed naar de tuin hebben gebracht komt en gaat en meneer wil graag naar binnen. Wij rijden het bed weer terug naar de kamer. Zijn partner en een jeugd-vriend blijven achter in de heerlijke tuin.

Het wordt wat frisser en ook mevrouw in haar bed wil terug naar haar kamer.

Nog even rusten voor het bezoek van een vriendin. Hier zal zij de laatste avond mee doorbrengen onder het genot van een wijntje en lekkere hapjes die Carla voor haar heeft gehaald. We lopen nog wat kamers na en ondertussen is Ans binnen gekomen die ons nu als derde vrijwilliger bijstaat tijdens het koken voor de gasten. Zo is er altijd een vrijwilliger vrij om mensen en gasten te verzorgen indien nodig.

Zelfs grapjes zijn mogelijk

Ans gaat zich inlezen, we drinken even een kopje koffie of thee, vragen of onze gasten of het bezoek nog iets nodig hebben. De partner en vriend van meneer zijn er nog en meneer zelf reageert op mij met herkenning. Ik vertel partner dat ik tijdens een vorige dienst haar partner's handen hebt mogen masseren. Zij vraagt hem of hij dat fijn vond, wat hij beaamd.

Mevrouw vertelt dat zij dit voorheen ook vaak in de zorg gedaan had, we vragen of meneer het nu ook fijn zou vinden en hij geeft aan van wel. Ik stel aan de partner voor om allebei een hand te masseren. En zo komt het dat we beiden onder toezicht oog van de jeugd-vriend meneer

zijn handen masseren. Zelfs grapjes zijn nog mogelijk. De sfeer is heel bijzonder met af en toe een blik naar elkaar terwijl meneer met dichte ogen geniet.

We sluiten langzaam aan onze dienst af. Het is tijd voor het avondeten, met het menu boekje lopen we onze gasten na. De ene gast eet nog een flinke portie voor de ander is wat soep, vla of roomijs genoeg. Vanmiddag is onze verpleegkundige Mona in huis en waar nodig kunnen wij assisteren. Wat fijn dat wij binnen ons hospice meer kunnen en mogen doen dan alleen koffie zetten, koken en wassen. Het is altijd fijn om de verpleegkundige te kunnen assisteren. En we hebben een topteam. Na het rondbrengen van het eten, Ans helpt een van onze gasten aan het bed, zit onze dienst er bijna op. We ruimen de vaatwasser een aantal keer in en uit.

Terwijl de gastenmappen door Carla en mij worden ingevuld met onze bevindingen ruimt Ans de keuken aan kant. Hennie en Joke komen binnen en wij dragen de zorg aan hen over. Onder zorg van de verpleegkundige en de nieuwe vrijwilligers zijn onze gasten in goede handen. Ook zij hebben na vanavond weer een verhaal. De andere dag ontvangen we via de mail het bericht dat beide gasten in het bijzijn van hun geliefden rustig zijn heengegaan.

De volgende zondag mag ik weer een dienst doen in het hospice. Donkere wolken pakken zich samen boven Bergschenhoek. Onder de tulpen ligt nu een dik tapijt van bloembladeren. Een vroege ochtenddienst met Monique, een nieuwe dag licht voor ons.

Thea
vrijwilligster in Hospice Lansingerland

Bestuurlijke voornemens

Het bestuur heeft recent een enquête onder de vrijwilligers uitgezet. Wij zijn bijzonder blij met het aantal reacties dat wij hebben mogen ontvangen. De resultaten zullen worden uitgewerkt en met de vrijwilligers worden gedeeld. Wij komen daar na de zomer op terug.

Inmiddels hebben ook een aantal individuele gesprekken tussen vrijwilligers en mijzelf en andere bestuursleden plaatsgevonden. Het was goed om te horen dat er grote tevredenheid is over de faciliteiten die ons hospice kan bieden. Uit deze gesprekken kwam ook een aantal suggesties voor aanpassingen naar voren waarmee het werk van de vrijwilligers vereenvoudigd kan worden. Het bestuur zal deze suggesties oppakken en kijken of wij dit binnen de gegeven financiële mogelijkheden kunnen realiseren. Zaken als de renovatie van de keuken en onderzoek naar de mogelijke plaatsing van een fietsenstalling voor de vrijwilligers staan hoog op de agenda van het bestuur. Samen met het bestuur van de Stichting Vrienden van het Hospice zetten wij ons in het Hospice zo mooi mogelijk te houden en steeds verder te verbeteren.

Naast het pand is ook de continuïteit van de hospicezorg van belang. In dit kader is er dit voorjaar door ons een bijeenkomst georganiseerd met de coördinatoren en bestuursleden van een aantal andere hospices uit de regio. In deze bijeenkomst zijn de ervaringen gedeeld, en is gekeken hoe de diverse hospices elkaar eventueel van dienst kunnen zijn. Om meer en beter aan belangenbehartiging bij de overheid

te kunnen doen, neemt ons hospice in de persoon van een van de bestuursleden ook deel aan een overlegstructuur van het Netwerk Palliatieve Zorg Rotterdam en omstreken. Een dergelijk overleg is niet alleen belangrijk om gezamenlijk bij de overheid te kunnen aandringen op voldoende financiële middelen, samen met andere hospices kan ook gewerkt worden aan een vorm van kwaliteitsborging, zonder dat dit zich ontwikkelt tot bureaucratisch regelgeving waaraan een vrijwilligers organisatie niet meer kan voldoen.

De activiteiten van het bestuur zijn zoals u ziet zowel intern als extern gericht. Onze taak is daarbij in eerste instantie ondersteunend en voorwaarden schepend, zodat de staf en de vrijwilligers hun werk optimaal en met plezier kunnen uitvoeren. Voor wensen en suggesties staan wij dan ook altijd open.

Frans van Schaik
voorzitter

Team bereikbare coördinatoren: “Je moet vooral rustig blijven en praktisch handelen”

De coördinatoren van ons hospice zorgen ervoor dat alles op rolletjes verloopt. Maar ook als hun werkdag erop zit, moet er in geval van nood snel en adequaat gehandeld kunnen worden. Daarvoor is een poule van vier bereikbare coördinatoren beschikbaar: vrijwilligers Jolanda, Marijke, Corry en Els staan om beurten 's avonds en in het weekend paraat. “Zo'n taak vul je deels naar eigen inzicht en ervaring in.”

Een gast die komt te overlijden. Of een enorme regenbui, die een flinke lekkage veroorzaakt waardoor het plafond deels naar beneden zakt. Het zijn slechts enkele voorbeelden van situaties die buiten kantooruren kunnen plaatsvinden en die snel actie vereisen. “Op zulke momenten krijg je een telefoontje van één van de vrijwilligers, waarop je vooral rustig, praktisch en met wijsheid moet handelen,” vertelt vrijwilligster Marijke Rozendaal. Samen met Jolanda Vermeijden, Corry Olsthoorn en Els Schipper (*) vormt zij het team 'bereikbare coördinatoren'. Ieder van hen heeft een vaste avond per week én een weekend per maand 'dienst'.

Altijd telefonisch bereikbaar

“Zo'n doordeweekse dienst gaat in om vijf uur 's middags en duurt tot elf uur 's avonds, waarna de nachtverpleegkundige het overneemt,” legt Corry uit. “In het weekend heb je van vrijdagmiddag vijf uur tot en met zondagavond elf uur dienst,

natuurlijk met uitzondering van de uren die de nachtverpleegkundige werkt. Als bereikbare coördinator hoef je niet continu in het hospice aanwezig te zijn, maar je bent wel altijd telefonisch bereikbaar. Natuurlijk blijf je in de buurt, indien nodig moet je snel in het hospice aanwezig zijn.”

Jolanda heeft net een weekenddienst achter de rug. “Elke dienst verloopt anders. Wanneer bijvoorbeeld een gast komt te overlijden, moet het nodige geregeld worden. In zo'n situatie belt de verpleegkundige de schouwarts, de familie neemt contact op met de uitvaartondernemer. Als coördinator zorg je voor begeleiding en steun van de familie. Als de familie dat wenst, regel je een uitgeleide voor de overledene. Daarvoor zoek je een passend gedicht, dat je voordraagt. Daarna komen de praktische zaken, zoals het informeren van de vrijwilligers in de hospice-app over het overlijden van de gast.”

Emoties

Corry: “Zo'n overlijden vond ik als bereikbare coördinator de eerste keren best spannend, belangrijk is vooral dat je niet in paniek raakt. Dat doen wij vieren gelukkig niet zo snel.”

Maar natuurlijk zijn ook zij 'gewoon mens'. Jolanda: “Zeker als er in je familiekring kort daarvoor iets ernstigs is gebeurd, kan het overlijden van een gast onverwachts emotioneler zijn dan je denkt. Elke gast is ook anders.”

“Ik ben eens geëmotioneerd geraakt door het gedicht dat ik voor een overledene mocht voorlezen,” merkt Marieke Rozendaal op. “Dat raakte ook iets bij mij. Gelukkig steunen we elkaar in zulke situaties.”

Overdracht

Hebben deze dames een training gevolgd voor dit extra vrijwilligerswerk? Corry: “Nee, we zijn natuurlijk wel uitvoerig geïnstrueerd door de coördinatoren. Daarnaast hebben we een ondersteunend document, waarin taken, verantwoordelijkheden en praktische tips beschreven staan. Als we er echt niet uitkomen, kunnen we contact opnemen met de coördinatoren.” In dat document staat eveneens beschreven hoe de overdracht aan het begin en einde van een dienst plaatsvindt.

Dat gebeurt vooral per mail, waarbij de coördinatoren elkaar en de bereikbare coördinatoren informeren via een kort verslag van de afgelopen dag plus een 'stand van zaken'. Wie avonddienst heeft, belt aan het einde van de avond met de dienstdoende vrijwilliger over het verloop van de avond en eventuele bijzonderheden. De bereikbare coördinator brengt vervolgens via de mail weer verslag uit, zodat de coördinatoren helemaal op de hoogte zijn voor de volgende werkdag. Elke zes weken vindt een werkoverleg plaats.

'Dat moet ik onthouden'

"Je vult zo'n taak deels in naar eigen inzicht en levenservaring," zegt Marijke. "Ik weet nog dat ik als vrijwilliger aanwezig was bij een gast die, vooruitlopend op zijn overlijden, in slaap gebracht was. De coördinator destijds vertelde de slapende gast over het mooie gesprek dat zij kort tevoren met zijn dochter gevoerd had.

V.l.n.r. Marijke, Jolanda, Corry

Die geruststellende boodschap gaf ze hem mee, vanuit de gedachte dat het menselijk gehoor tot het allerlaatste levensmoment actief is. Ik vond dat zó bijzonder, dat ik dacht 'dat moet ik onthouden'."

Wisselende petten

Het ene moment werken ze als vrijwilligster aan bed, op het andere moment bepalen ze als bereikbare coördinator wat er moet gebeuren. In hoeverre zijn deze 'wisselende petten' lastig voor de andere vrijwilligers? Jolanda doet dit werk nu ruim drie jaar en heeft nooit ervaren dat dit een probleem zou zijn. Marijke en Corry knikken instemmend. "We zijn wie we zijn, gedragen ons niet anders. We zijn er als vrijwilligers allemaal voor onze gasten en hun naasten."

Mooie reacties

"Deze extra taak vormt wel echt een verdieping van dit vrijwilligerswerk," merkt Marijke op. "Als bereikbare coördinator heb ik soms wat intensere gesprekken met de familie van een gast die gaat overlijden. Ik vind het waardevol om die extra begeleiding te mogen bieden."

Jolanda: "Je voelt het vaak als er behoefte is aan zo'n gesprek, het voeren daarvan geeft voldoening en dankbaarheid."

Corry: "Dat geldt ook voor de fijne reacties die je regelmatig van de familie krijgt, bijvoorbeeld over hoe zij de zorg in ons hospice hebben ervaren."

"Soms vertelt een gast je dat ook zelf," zegt Marijke tot slot. "Ik kwam een keer aan het bed van een gast van wie het overlijden nabij was. Puur met de vraag of ik iets voor de gast en zijn aanwezige echtgenote kon doen. Dat was niet nodig, maar de gast vertelde wel dat hij het heel fijn vond om te weten dat wij er straks voor zijn echtgenote zouden zijn. Een mooier compliment kun je toch niet krijgen?"

(*)Els Schipper was verhinderd om bij het interviewgesprek aanwezig te zijn.

Dankzij de training Handen aan bed zit iedereen op dezelfde golflengte

Ook achter de schermen van het hospice verrichten vrijwilligers veel werk. Zo geven Astrid, Corry, Helma en Riet meerdere keren per jaar aan hun mede-vrijwilligers een training, die gebaseerd is op de handleiding Handen aan bed. Eerder dit jaar herschreven zij deze handleiding bovendien tot een actuele en meer beknopte versie. "Het is heel fijn wanneer je als vrijwilliger weet wat er van je verwacht wordt."

"Wie zich bij hospice Lansingerland heeft aangemeld als vrijwilliger, krijgt tijdens een introductiecursus allerlei nuttige informatie en een cursusmap. Belangrijk onderdeel daarvan is de handleiding en de training 'Handen aan bed'," vertelt Riet Vermeulen. "In deze handleiding staat precies vermeld hoe de vrijwilligers van ons hospice de verpleegkundigen kunnen ondersteunen bij de verzorging en begeleiding van onze gasten. De rol van onze vrijwilligers is namelijk breder dan mensen misschien denken."

Helpen bij zorg om bed

"Bij de zorg die een verpleegkundige aan het bed verleent, is - als de verpleegkundige om assistentie vraagt - een vrijwilliger aanwezig," zegt Helma Klein-Bog. "De verpleegkundige levert de verpleegkundige zorg, de vrijwilliger kan hierbij op verschillende manieren ondersteunen. Denk aan het helpen bij het verplaatsen van de gast in bed, assisteren met aankleden of het begeleiden van een gast naar een stoel of wastafel." "Ook het verzorgen van het gebit, helpen

met wassen of het bieden van een verschooning na een ongelukje hoort erbij," vult Astrid Batenburg aan. "Het is belangrijk dat je weet wat je als vrijwilliger bij de zorg aan bed wel of niet mag doen. Dat staat dus allemaal in de handleiding beschreven."

Praktische training

Corry Olsthoorn: "Tijdens de introductiecursus krijgen nieuwe vrijwilligers veel

praktische en theoretische informatie heel goed uitgelegd. Het is ook de bedoeling dat iedere vrijwilliger de handleiding Handen aan bed goed leest. Maar om alle informatie wat sprekender te maken én de kennis actueel te houden, organiseren wij de training Handen aan bed. Voor de nieuwe vrijwilligers bieden we een praktische extra uitleg, voor de 'bestaande' vrijwilligers - dat zijn er bijna tachtig - organiseren we een korte opfrustraining. De training wordt jaarlijks gegeven in kleine groepjes, mensen kunnen zelf kiezen wanneer ze meedoen, er zijn meerdere inschrijfmomenten per jaar. Het verzorgen van de trainingen is erg leuk, we vormen met elkaar een fijn team."

Quiz, filmpjes en oefenen

Astrid: "Wij bespreken eerst met elkaar wat we tijdens de training gaan overdragen. Riet kwam met het idee van een quiz, dat hebben

V.l.n.r. Astrid, Corry, Helma, Riet

we opgepakt. Na de quiz tonen we filmpjes van bepaalde handelingen. Met een glijzeil bijvoorbeeld kun je, zonder te tillen, iemand in een liggende houding helpen bij omdraaien, verschuiven of verplaatsen. Een filmpje laat duidelijk zien hoe je dat kunt doen.”

Corry: “Na de filmpjes oefenen de vrijwilligers bepaalde handelingen op elkaar, in een kamer waar speciaal daarvoor een bed staat opgesteld. Zo ervaren de vrijwilligers wat onze gasten meemaken, bijvoorbeeld wanneer ze in bed worden verplaatst. Hierdoor weten ze waar ze op moeten letten als zo’n handeling bij een gast uitgevoerd moet worden.”

Informatief, kort en gezellig

Helma: “De training is volledig gebaseerd op de handleiding, maar omdat we alle vier uit de zorg afkomstig zijn, weten we wat extra aandacht verdient. Veel handelingen zijn voor ons herkenbaar. We zien ook dingen in de praktijk, mensen die niet goed op hun eigen houding letten bijvoorbeeld. Bij de opfrustraining vragen we bovendien altijd aan de vrijwilligers waar ze in de praktijk tegenaan lopen. Zulke aandachtspunten verwerken we in de training.”

Riet: “Als vrijwilliger moet je weten wat er van je verwacht wordt. Dat kan even wennen zijn, mede daarom zijn de trainingen nuttig.”

Astrid: “We beseffen heel goed dat zo’n training bovenop het andere vrijwilligerswerk komt. Daarom houden we de training kort, gemiddeld zo’n anderhalf uur, en maken we het vooral ook gezellig.”

Opstaan uit de sta-op-stoel:

- Bespreek met de gast zijn/haar wensen en maak afspraken over de werkwijze.
- * Zet jouw voet tegen de voet van de gast, om wegglijden te voorkomen.
- * De knop op de afstandsbediening zorgt ervoor dat de stoel kantelt en naar boven gaat, zodat de gast minder kracht hoeft te zetten bij het opstaan.
- * Ondersteun hem/haar en begeleid de gast naar bv het bed. Gebruikt de gast een rollator zet die dan in om vast te houden.

Update handleiding

Omdat de handleiding al zo’n tien jaar gebruikt werd, besloten de vier dames eerder dit jaar om deze te actualiseren. Helma: “We hebben alle informatie beknopter herschreven, waar nodig zijn instructies aangepast. Bovendien hebben we wat meer aandacht besteed aan een juiste lichaamshouding, iets wat je als vrijwilliger zelf echt in de gaten moet houden. We hebben hierbij dankbaar gebruik gemaakt van de tips van verpleegkundige Yvonne.”

Riet: “Ook de instructies van een ergotherapeut kwamen goed van pas.”
“De rol van vrijwilligster Cobie van Kasteren mag zeker niet onopgemerkt blijven,” benadrukt Astrid. “Nadat wij de tekst van een update hadden voorzien, heeft Cobie het geheel nog eens kritisch doorgelezen. Vervolgens heeft ze alles in de computer tot een mooie handleiding opgemaakt. Daar zijn we heel blij mee.”

We doen het samen

Het herschrijven van de handleiding en

het geven van de training vraagt om veel extra tijd en inzet, naast het ‘gewone’ vrijwilligerswerk dat deze dames in het hospice doen. Dat ervaren ze absoluut niet als een bezwaar. “Het geeft voldoening en is goed te doen,” stelt Helma, terwijl Astrid opmerkt dat ‘je je rooster in het hospice er makkelijk op kunt aanpassen’. Riet: “Het is ook fijn als je na een training ziet of hoort dat mensen er iets mee kunnen.” Hun rol als vrijwilliger wisselen ze makkelijk af met de rol van trainer. Heeft dat invloed op hun samenwerking met de andere vrijwilligers? Riet: “Zeker niet. De vrijwilligers vinden het prima dat wij de training geven, ze kennen onze achtergrond, hebben soms een extra vraag die we kunnen beantwoorden.”

Ze zijn het er tot slot met elkaar over eens: “Het mooie van ons hospice is juist dat er geen hiërarchie is, we doen het samen. Via de training kunnen we, met de handleiding en onze eigen ervaring, eraan bijdragen dat het op de werkvloer zo goed mogelijk verloopt, waarbij iedereen op dezelfde golfrequentie zit. Dat geeft ons vrijwilligerswerk een extra meerwaarde.”

Al dertien jaar met liefde de schouders er onder.

Hoelang? Is het echt al zo'n tijd?

Jawel; het is inmiddels meer dan dertien jaar geleden dat de eerste gasten ontvangen konden worden in Hospice Lansingerland. Samen met het team professionals, vrijwilligers, bestuur en heel veel families kunnen de bestuursleden van de Stichting Vrienden van Hospice Lansingerland terugkijken op een hele mooie periode. En...ook vooruitkijken is van belang, want zoals een bekende uitdrukking luidt 'Successen uit het verleden geven geen garantie voor de toekomst' en dat geldt zeker ook voor ons.

"In de eerste helft van het jaar zijn er weer mooie donaties ontvangen, waardoor wij enkele projecten hebben kunnen realiseren of er plannen voor maken," vertelt Eduard van Gijzen. Als stichting ondersteunen wij het Algemeen Bestuur zo veel mogelijk bij de exploitatiekosten; met name in zaken die met aanschaf of aanpassing te maken hebben. Te denken valt daarbij aan dingen die van belang zijn, maar als 'extra' worden gezien in de exploitatie.

Altijd een divers 'wensenlijstje'

Aan het begin van elk kalenderjaar ontvangen wij van het management en na overleg met het Algemeen Bestuur een 'wensenlijstje' dat altijd erg divers is. Binnen ons bestuur kijken en bespreken wij de financiële haalbaarheid. Kunnen wij dit uit eigen middelen (onze financiële reserve) financieren of gaan wij zoeken

naar sponsors bij wie wij al jarenlang mogen rekenen op steun.

Ook richten wij ons op fondsen en/of stichtingen die palliatieve zorg ondersteunen. In sommige gevallen kunnen wij ook daar een beroep op doen. Dit jaar stond de installatie van een nieuwe koel/vrieswand hoog op het verlanglijstje. Na dit inmiddels gerealiseerde project bereiden we ons nu voor op de aanpak van de keuken, een centrale plek in het huis waar dagelijks veel gebruik van wordt gemaakt en die toe is aan vernieuwing.

Warme band

'Hospice Lansingerland kan op veel warmte en steun rekenen; al dertien jaar en daar zijn we heel dankbaar voor onderstreep Geertjan Ouwendijk met klem. 'Blij zijn wij ook met de warme band met en steun van lokale ondernemers, verenigingen en particulieren die Hospice Lansingerland in hun hart hebben gesloten en er mede borg voor staan dat regelmatig steun in de vorm van arbeid en/of geld ontvangen mag worden.

Toch merken we dat het bedrag aan donaties afwijkend is ten opzichte van eerdere jaren. Beduidend minder zelfs, maar dat is ook wel begrijpelijk. Bij iedereen zijn de kosten van levensonderhoud gestegen en worden er keuzes gemaakt: iets minder doneren aan het hospice, of men kiest voor een ander goed doel. Uiteraard beraden we ons ook

als bestuur continu op mogelijkheden rond sponsoring, maar dit jaar is dat wat rustiger en in de luwte, omdat we niemand willen overvragen."

Maar Jan-Wolter Oord vult snel aan: 'Gelukkig hebben we in de afgelopen jaren een goede reserve weten op te bouwen, nodig voor de noodzakelijke aanpassingen en/of aanschaffingen in ons hospice. Voor grotere uitgaven blijven wij echter afhankelijk van sponsors, stichtingen en fondsen.'

Acties

Ook dit jaar organiseert de Stichting Vrienden de jaarlijkse Lichtjesavond, in nauwe samenwerking met Uitvaartverzorging Serry en Lionsclub Berkel. Een prachtige gedenkavond voor alle leeftijden; voor iedereen die een geliefde verloren en daar die avond bij stil wil staan. Met een korte overdenking, een wandeling en kaarsjes op het veld naast zwembad de Windas aan de Berkelseweg op de grens van Berkel en Rodenrijs en Bergschenhoek. Jan Wolter Oord 'na dit enkele jaren op eenzelfde wijze georganiseerd te hebben denken wij momenteel na over een andere invulling. De Lichtjesavond staat gepland voor 2 november, laat in de middag. Een iets eerder tijdstip dan voorheen, om ook jongeren in de gelegenheid te stellen er aan deel te kunnen nemen. 'En er wordt alweer gedacht aan volgend jaar' vult Geertjan Ouwendijk aan.

'Wij denken na over de mogelijkheid het Lansingerland Dictee weer in ere te herstellen. Met daaraan gekoppeld een veiling en een verloting. Zodra de plannen rond zijn worden die meteen wereldkundig gemaakt!'

Bestuur

Binnen ons huidige bestuur zit veel kennis en ervaring waardoor wij in staat zijn snel en efficiënt te handelen. We zijn een hecht team dat veel plezier uitstraalt in wat en voor wie wij dit allemaal doen. We denken natuurlijk ook na over de continuïteit van ons bestuur voor de toekomst. Vier van de vijf bestuursleden zitten al ruim in hun tweede bestuurs-termijn of maken zelfs al iets langer deel uit van dit mooie bestuur. Op termijn zoeken wij naar nieuwe instroom. Weet u iemand in uw omgeving die dat best zou willen? Laat het ons dan weten of laat die persoon met ons contact opnemen via vrienden@hospicelansingerland.nl.

'Onmisbaar in onze maatschappij'

Eduard van Gijzen tenslotte: 'Met besturen die beschikken over ervaring, een professioneel team en een groot aantal vrijwilligers op de werkvloer staat Hospice Lansingerland dagelijks klaar voor de gasten die zij ontvangen en waarmee ze samen de laatste levensfase van die gasten meemaken en zo veel als mogelijk verlichten. Wat hun families, maar ook de gasten zelf regelmatig met een glimlach ontlokt; 'jullie zijn schatten en onmisbaar in onze maatschappij'! Toch mooi om daar een steentje aan bij te kunnen dragen.'

V.l.n.r. Gerard, Eduard, Geertjan, Ineke, Jan Wolter

Informatiedag ondersteuning in de laatste levensfase

'De laatste levensfase waardig leven'

Op zaterdag 23 november 2024 organiseert Hospice Lansingerland een informatiedag rondom sterven. Deze dag is bedoeld voor geïnteresseerden, voor zorgverleners en voor inwoners van Lansingerland en in de regio. Doel van deze dag is de ondersteuning in de laatste levensfase door Vrijwilligers Terminale zorg Thuis en in het hospice in Bergschenhoek onder de aandacht te brengen.

Tijdens deze dag zullen er stands aanwezig zijn waar informatie wordt verstrekt over diverse aspecten rondom het sterven. Te denken valt hierbij aan Vrijwilligers Terminale Zorg, Levensverhaal (laten) schrijven en omgaan met verdriet en zingeving. Verder zullen er een aantal lezingen worden verzorgd waarvoor geïnteresseerden zich kunnen aanmelden.

Onderwerpen zijn bijvoorbeeld:

- Delier
- Bewust Stoppen met Eten en drinken
- Hand- en voetmassage

De dag vindt plaats in de Hervormde Kerk te Bergschenhoek van 10.00 uur – 16.00 uur. Deze dag is vrij toegankelijk.

Via diverse (media)kanalen volgt mettertijd meer informatie.

Colofon:

Oplage

500 stuks gedrukt en 500 stuks online

Tekstredactie

Marly Oosterwijk, Hetty Weenk,
Sacha Eikenboom, Brigitte de Jong

Vormgeving en lay-out

Marthy Mourits, Brand Matters Creatives

Adresgegevens

Hospice Lansingerland

Burgemeester Van Oostenweg 10-12

2661 HN Bergschenhoek

Telefoon (010) 524 10 90

coordinator@hospicelansingerland.nl

www.hospicelansingerland.nl

Beveiligde email kan gestuurd worden naar
stichtinghospicelansingerland@zorgmail.nl

Wilt u deze nieuwsbrief in de toekomst
digitaal ontvangen? Stuur dan een mail naar:
coordinator@hospicelansingerland.nl

Een Ode aan de Vrijwilligers van Hospice Lansingerland

Lieve vrijwilligers,

Na vier jaren in het bestuur van Hospice Lansingerland is voor mij de tijd gekomen om plaats en ruimte maken voor een nieuw lid in het bestuur van ons mooie hospice. Terwijl ik terugkijk op deze periode voel ik met name dank en bewondering voor het hart en de ziel van ons hospice: de vrijwilligers.

De vrijwilligers zijn de zichtbare en onzichtbare kracht. Zij bieden een luisterend oor, een troostende hand en een warm hart aan hen die hun laatste levensfase bij het hospice doorbrengen. De inzet en liefdevolle zorg van de vrijwilligers zorgen voor het verschil voor onze gasten en hun families. Het is mede dankzij hen dat Hospice Lansingerland een plek van rust, waardigheid en medeleven is.

De vrijwilligers geven niet alleen tijd en energie, maar ook een stukje van zichzelf. Met hun oprechte menselijke betrokkenheid brengen de vrijwilligers een lichtje in donkere momenten en vinden kracht in kwetsbaarheid. Dit doen zij met een glimlach, een vriendelijk woord en een hart dat openstaat voor de ander.

Ik weet dat Hospice Lansingerland in de beste handen is. Handen die zorgen, troosten, en liefde geven. Handen die rust en geborgenheid bieden. Daar wil ik de coördinatoren en de vrijwilligers oprecht voor bedanken.

Met veel waardering en respect,
Marly Oosterwijk

Naam

Adres

Postcode / Woonplaats

Telefoon

E-mail

Rekeningnummer

Handtekening

Deze kaart kunt u in een gesloten enveloppe sturen naar:

**Stichting Vrienden van
Hospice Lansingerland**

Burgemeester Van Oostenweg 10-12
2661 HN Bergschenhoek

Wilt u ons ook steunen?

Hospice Lansingerland draait gedeeltelijk op subsidie van de overheid. Naast deze subsidie is het hospice financieel afhankelijk van vergoedingen door zorgverzekeraars, eigen bijdragen van de gasten, donaties, giften en sponsoring. Als u het hospice ook een warm hart toedraagt, kunt u ons financieel steunen door een bedrag over te maken op NL78 RABO 0156175053 t.n.v. Stichting Vrienden Hospice Lansingerland of makkelijker nog via onderstaande QR-code.

U kunt ons ook structureel steunen door Vriend te worden van het hospice of lid te worden van de Club van 100. Maak gebruik van de Vriendenkaart onderaan deze pagina!

Wilt u een donatie doen?

Dit kan snel en eenvoudig!

De Stichting Vrienden van Hospice Lansingerland

Uw financiële bijdrage komt terecht bij de Stichting Vrienden van Hospice Lansingerland. Zij zet zich in om geld en andere middelen in te zamelen voor het hospice. Onder meer door het werven van fondsen en donateurs, het organiseren van evenementen en het uitvoeren van pr-activiteiten. De Stichting Vrienden van Hospice Lansingerland is een Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Dat is een belangrijke voorwaarde voor de aftrekbaarheid van uw giften en de vrijstelling van erfbelasting voor legaten.

Wilt u meer informatie over de verschillende mogelijkheden om het hospice te steunen? Stuur dan een mail naar vrienden@hospicelansingerland.nl. We nemen zo spoedig mogelijk contact met u op.

Vriendenkaart

Hierbij meld ik mij aan als:

☐ Vriend van Hospice Lansingerland
<i>Tot wederopzegging machtig ik Stichting Vrienden van Hospice Lansingerland tot een jaarlijkse afschrijving van € (minimaal € 25).</i>	☐ Lid van de Club van 100
<i>Tot wederopzegging machtig ik Stichting Vrienden van Hospice Lansingerland tot een jaarlijkse afschrijving van € 100.</i>
☐ Ik ontvang graag een door notariskantoor Nouwen Notarissen te Bergschenhoek verstrekt formulier voor periodieke schenkingen.	☐ Ik ontvang graag meer informatie over de diverse sponsorpakketten. Wilt u contact met mij opnemen?
☐ Ik wil een legaat opnemen in mijn testament. Notaris-kantoor Nouwen Notarissen mag contact met mij opnemen.	